

La primera claudicació

Un jove alt, ullerós, pàl·lid, trist, entra a
El coneixia, fill d'una família bona, de fe
l'actitud d'un acusat.

—Ahir— em digué al primer Déu vos guard una casa de
intuïció i temo haver-me contagiad una malaltia venerea.

S'assegué i es quedà silenciós, com qui ha fet un gran esforç. El vegicap col; va impressionar-r.
dolorosament i em féu una compassió profunda.

Passaren uns instants allargassats... Després del primer moment d'estupor, complírem el nostre
deure com a metge i per l'afecte que ens lligava entràrem en el terreny de l'amistat.

Amb tota l'ànima, amorosament, li diguí: —No hi torneu més!...

—No puc—em contestà—, és una cosa superior a les meves forces. Jo no em faig cap propòsit per-
què sé que és inútil. He arribat a estar un mes, lluint molt, i a la fi he caigut novament.

He deia amb un deix de tristesa, d'apesarament, d'home vençut, dominat per una abúlia que feia
d'ell el que volia.

—Sofreixo molt...—continuava. Parlàvem cor a cor.

—Teniu director espiritual?—li diguí.

—No.

Una nova pausa i seguírem:

—Cada quant combregueu?

—Fa molt temps que no ho he fet...

Parlàrem, animant-lo amb totes les nostres forces, vaig acomiadar-lo i sortí de casa meua amb el
rostre trist, demacrat—fulla seca enduta pel vent foll, inconscient, d'un lloc a l'altre—, impotent per a
triomfar de si mateix.

* * *

Quants joves voltaran així malalts!

Quants joves, fills de famílies cristianíssimes han solla! la flor pura de la seva virginitat en el po-
draner concupiscent del món.

Si saben el que perden en un moment de plaer.

És el cas tristíssim de la claudicació de la joventut. Tot ve de la primera ensopogada.

Les causes? No parlem dels joves educats en un ambient del tot propici. Parlem dels joves formats
en escoles religioses, de fills de pares exemplars.

El problema sexual és un problema més complex del que a primera vista sembla.

Aquell jove em deia:

--Sofreixo molt!...

I és el cri allargassat, terrible, agut de la naturalesa caiguda que com au ferotge, malda per satis-
fer els seus instints.

No entrarem pas a l'estudi filòsofic d'aquest problema, incompetents per altra part per a realitzar-lo.
M'interessa, malgrat tot, deixar sentada la seva existència.

La primera claudicació! Els companys. El medi de treball. El medi universitari... Sí, sí... Però so-
bretot el refredament de la fe. La pèrdua de contacte amb el director espiritual. L'abandó del Pa Eucari-
stic: «Digueu-me cada quant combregueu i us diré el cast que sou». L'Eucaristia és el termòmetre de
la castedat.

Amb aquestes condicions el jove és impotent per a lluitar, caurà tard o d'hora.

La caiguda, però, no es realitza bruscament, va sempre precedida d'altres petites esclavissades d'or-
dre moral.

Prensa pornogràfica, cinema immoral, converses luxuriantes, vicis inconfessables, que com fuets
vergassegén la carn, fins que l'han llançada al prosíbul...

* * *

Joves de la nostra Pàtria! Aixequem el front pur i serè! No temem! Que el llot no ens embriagui.
Som creats per a Déu i per a servir de Sagrari al Crist Redemptor! Som massa dignes per a contami-
nar-nos amb mètetrus;

Preguem molt per no caure!

Posem-nos sobretot en les mans amoroses de la Verge!

Preguem cada dia pels nostres germans!

(De Flama).